

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.971 van 28 januari 2002
in de zaken A. 71.580/IX-2199
74.077/IX-43
86.753/IX-2006.**

In zake : Guy BRAECKMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

tussenkomen partij in de zaak A. 74.077/IX-43 :

Josée LEMAITRE,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jenatzystraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy BRAECKMAN op 11 oktober 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 1996 waarbij beslist wordt :

“1.(...)

met toepassing van artikel VIII 69, laatste lid van het Vlaams personeelsstatuut niet over te gaan tot de bevordering van de heer ir. Guy BRAECKMAN tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen op basis van de bevorderings- en mutatieprocedure gestart op 13 december 1995;

2. op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en van de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken, een nieuwe interdepartementale bevorderings- en mutatieprocedure voor de vacante betrekking van

directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen te starten, op basis van een aangepaste functiebeschrijving;

3. de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken te gelasten de functiebeschrijving aan te passen rekening houdend met de gewijzigde elementen zoals vervat in deze beslissing;

4. de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken, ieder wat hem betreft, te belasten met de uitvoering van deze beslissing”;

Gelet op het arrest nr. 64.370 van 4 februari 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift van 21 april 1997 van verzoeker Guy BRAECKMAN tot nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 houdende de bevordering door verhoging in graad van Josée LEMAITRE, met ingang van 1 maart 1997, tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen "en de daaruit impliciet maar zeker voortvloeiende beslissing verzoeker niet te benoemen”;

Gelet op het arrest nr. 68.211 van 17 september 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift van 14 september 1999 waarin dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van “het besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 1999 houdende bevordering van de heer Hugo BEERSMANS, met ingang van 1 mei 1999, tot directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en de daaruit impliciet maar zeker voortvloeiende beslissing verzoeker niet te benoemen en bij samenhang (van) het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1999, waarbij beslist werd de heer Hugo BEERSMANS met ingang van 10 november 1998 te bevorderen tot directeur-generaal”;

Gelet op het arrest nr. 84.798 van 24 januari 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien de verzoeken tot voortzetting van de rechtspleging in de zaken A. 74.077/IX-43 en 86.753/IX-2006, ingediend respectievelijk op 20 oktober 1997 en 21 maart 2000 door verzoeker;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 april 1998;

Gelet op de beschikking van 22 april 1998 die de tussenkomst van Josée LEMAITRE in de zaak A. 74.077/IX-43 toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikkingen van 9 en 14 februari 2000 en 28 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelasten;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker, die tevens de verzoeken tot voortzetting van de rechtspleging bevatten, en de laatste memories van de verwerende partij;

Gelet op de beschikkingen van 25 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 november 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. DEVERS, die, ook loco advocaat D. D'HOOGHE wat betreft de eerste zaak, verschijnt voor de verwerende partij, en

van advocaat P. THEUWISSEN, die loco advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor de tussenkomende partij in de tweede zaak;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat omwille van de chronologische en historische samenhang van de drie vorderingen de samenvoeging in het belang van een goede rechtsbedeling van de drie annulatieberoepen bevolen moet worden;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 13 december 1995 beslist de Vlaamse regering de betrekking van directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (hierna: AROHM) vacant te verklaren met ingang van 1 maart 1996.

Zij hecht haar goedkeuring aan de te volgen administratieve procedure en aan de functiebeschrijvingen, nl. een beknopte functiebeschrijving, die de bijlage 1 zal vormen bij de oproep tot de kandidaten, en een uitgebreide functiebeschrijving, die verkrijgbaar is op verzoek.

1.2. De oproep tot de kandidaten wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 december 1995.

1.3. Op 17 januari 1996 dient verzoeker, die directeur-ingenieur is bij AROHM, zijn kandidatuur in.

1.4. Tijdens de vergaderingen van 8 en 15 februari 1996 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de kandidaturen.

Het college beslist, met vier stemmen voor, twee stemmen tegen en één onthouding, verzoeker als enige gerangschikte kandidaat aan de benoemende overheid voor te dragen.

1.5. Tegen dat voorstel worden vier bezwaarschriften ingediend.

Drie kandidaten vragen om door het college van secretarissen-generaal te worden gehoord.

1.6. Op 14 maart 1996 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de bezwaarschriften en worden de kandidaten die daarom gevraagd hebben gehoord.

Het college van secretarissen-generaal verworpt de bezwaarschriften en beslist, met vier stemmen voor, twee stemmen tegen en één onthouding, zijn voorstel te handhaven.

1.7. Op 25 juli 1996 beslist de Vlaamse regering met toepassing van artikel VIII 69, laatste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna: Vlaams personeelsstatuut) niet over te gaan tot de bevordering van Guy BRAECKMAN en “een nieuwe interdepartementale bevorderings- en mutatieprocedure (...) bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen te starten, op basis van een aangepaste functiebeschrijving”.

Verzoeker wordt bij aangetekende brief van 20 augustus 1996 van die beslissing in kennis gesteld.

1.8. Op 11 september 1996 wordt de aangepaste functiebeschrijving door de Vlaamse regering goedgekeurd en op 21 september 1996 wordt een nieuwe oproep tot de kandidaten, met een aangepaste functiebeschrijving, in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

1.9. Vijf ambtenaren, onder wie Guy BRAECKMAN en Josée LEMAITRE, directeur van de administratie Planning en Statistiek bij het departement Algemene Zaken en Financiën, stellen zich kandidaat.

Tijdens de vergadering van 8 november 1996 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de kandidaturen.

Het college beslist eenparig Josée LEMAITRE als eerste en Guy BRAECKMAN als tweede kandidaat aan de benoemende overheid voor te dragen.

Twee kandidaten, onder wie Guy BRAECKMAN, dienen een bezwaarschrift in.

Op 20 december 1996 onderzoekt het college van secretarissen-generaal de bezwaarschriften. Het college beslist, met vijf stemmen voor en één stem tegen, de rangschikking te handhaven.

1.10. De nieuwe bevorderings- en mutatieprocedure leidt tot het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 waarbij Josée LEMAITRE met ingang van 1 maart 1997 wordt bevorderd tot directeur-generaal bij AROHM.

Verzoeker dient op 21 april 1997 tegen dit besluit een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in. Die vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest nr. 68.211 van 17 september 1997.

1.11. In de loop van 1997 wordt Josée LEMAITRE gedetacheerd naar het kabinet van de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke kansenbeleid en met ingang van 1 november 1997 wordt Hugo BEERSMANS aangesteld tot waarnemend directeur-generaal bij AROHM.

Met ingang van 1 november 1998 wordt Josée LEMAITRE bij wege van mutatie benoemd tot directeur-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën, administratie Planning en Statistiek.

1.12. Op 10 november 1998 beslist de Vlaamse regering de betrekking van directeur-generaal bij AROHM opnieuw vacant te verklaren. Dit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 november 1998.

1.13. Verzoeker dient op 17 december 1998 zijn kandidatuur in, Hugo BEERSMANS, directeur bij AROHM, doet hetzelfde op 21 december 1998 .

1.14. In zijn vergadering van 25 januari 1999 beoordeelt het college van secretarissen-generaal de generieke competenties van de kandidaten, rekening houdend met een interne en externe potentieelinschatting.

Hugo BEERSMANS krijgt de eindbeoordeling “zeer goed”, verzoeker de eindbeoordeling “goed”.

1.15. In zijn vergadering van 11 februari 1999 beoordeelt het college van secretarissen-generaal vooreerst de administratie-specifieke competenties van de kandidaten, na hen in de verdediging van hun beleidsvisie te hebben gehoord.

Het college stelt vast dat beide kandidaten in globo zeer goed aan de administratie-specifieke competenties beantwoorden.

Vervolgens legt de voorzitter van het college een voorstel voor tot rangschikking van de kandidaten in orde van geschiktheid. Hij stelt voor om Hugo BEERSMANS in eerste orde voor te dragen aan de benoemende overheid en verzoeker in tweede orde.

Het college van secretarissen-generaal beslist Hugo BEERSMANS als eerste kandidaat en verzoeker als tweede kandidaat voor te dragen.

1.16. Op 12 maart 1999 dient verzoeker een bezwaarschrift in. Hij vraagt om door het college van secretarissen-generaal te worden gehoord.

1.17. Op 25 maart 1999 onderzoekt het college van secretarissen-generaal het bezwaarschrift.

Na verzoeker te hebben gehoord, beslist het college de rangschikking ongewijzigd te behouden.

1.18. In haar vergadering van 27 april 1999 beslist de Vlaamse regering, op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, Hugo BEERSMANS met ingang van 10 november 1998 te bevorderen tot directeur-generaal bij AROHM.

1.19. Op 4 mei 1999 verleent de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een formeel besluit waarbij Hugo BEERSMANS, met ingang van 1 mei 1999, benoemd wordt tot directeur-generaal bij AROHM.

2. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in de zaak A. 71.580/IX-2199 onder meer opkomt tegen zijn niet-benoeming; dat de verwerende partij opwerpt dat de onthouding een benoeming te doen in een geval waar de overheid daartoe niet verplicht is, geen aanvechtbare rechtshandeling is, maar een maatregel van inwendige orde; dat zij ook stelt dat de rechtspositie van verzoeker door de

bestreden beslissing niet geraakt wordt en verzoeker dienvolgens niet van het vereiste belang blijk geeft, te meer daar hij bij de nieuwe bevorderingsprocedure opnieuw gekandideerd heeft en hij zijn kansen op bevordering behouden heeft;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in die zaak doet gelden dat de overheid die gebruik maakt van haar bevoegdheid om niet tot benoeming over te gaan, aan de wettigheidscontrole van de Raad van State onderworpen is; dat hij bovendien een persoonlijk en actueel belang heeft bij het beroep; dat hij weliswaar opnieuw heeft kunnen kandideren, maar dat hij als tweede kandidaat aan de benoemende overheid is voorgedragen, na Josée LEMAITRE, die bij besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 benoemd werd; dat toen de Vlaamse regering besliste niet tot benoeming over te gaan hij de enige kandidaat was; dat als blijkt dat er geen geldige reden was om niet tot benoeming over te gaan, de Vlaamse regering de eerste procedure, waarbij verzoeker de enige kandidaat was, verder dient af te werken;

2.1.3. Overwegende dat luidens artikel VIII 69, laatste lid, van het Vlaams personeelsstatuut de benoemende overheid uit de door de bevoegde directieraad voorgedragen kandidaten benoemt of niet benoemt; dat hieruit volgt dat de benoemende overheid hetzij een door de directieraad voorgedragen kandidaat kan benoemen, hetzij kan beslissen om geen van de voorgedragen kandidaten te benoemen, zodat de procedure zonder benoeming beëindigd wordt; dat de omstandigheid dat de benoemende overheid niet verplicht is om tot benoeming over te gaan, evenwel niet verhindert dat de beslissing om niet te benoemen, die voor de betrokkene onmiddellijk grievend is, het voorwerp kan zijn van een annulatieberoep; dat verzoeker, die in eerste instantie als enige kandidaat door het college van secretarissen-generaal was voorgedragen, doet blijken van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de beslissing waarbij hij niet benoemd werd; dat die excepties niet opgaan;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in de zaken A. 74.077/IX-43 en 86.753/IX-2006 ook de vernietiging van de impliciet voortvloeiende beslissing om hem niet te benoemen beoogt; dat de verwerende partij te dezen aanvoert dat nu verzoeker in geen van zijn annulatiemiddelen doet gelden dat de overheid, ingevolge een gebonden bevoegdheid, na een eventuele vernietiging de verplichting heeft om hem te benoemen, het vernietigingsberoep niet ontvankelijk is in zoverre verzoeker de vernietiging vordert van de impliciete beslissing hem niet tot directeur-generaal van AROHM te benoemen;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker op die exceptie antwoordt dat dit geen afdoend argument is om de onontvankelijkheid van het beroep op te werpen; dat hij er immers een persoonlijk en rechtstreeks belang bij heeft om de vernietiging van de bestreden beslissing te verkrijgen en dat als de Raad van State de bestreden beslissing vernietigt, hij de zaak in beginsel terug verwijst naar de bevoegde overheid, die alsdan de keuze heeft om ofwel de voorgedragen tweede kandidaat te benoemen, namelijk verzoeker, ofwel een nieuwe bevorderingsprocedure op te starten; dat er bijgevolg een reële kans is dat verzoeker zal worden benoemd, hetzij door onmiddellijke benoeming, hetzij door een nieuwe bevorderingsprocedure en dat het feit dat er een kans bestaat, zulks een voordeel is dat persoonlijk en rechtstreeks uit de vernietiging voortvloeit;

2.2.3. Overwegende dat indien verscheidene kandidaten zich voor een benoeming aanmelden, het besluit houdende benoeming van een van hen uiteraard de weigering een van de anderen te benoemen impliceert; dat daaruit logischerwijze volgt dat wanneer op vordering van een niet benoemde kandidaat de vernietiging wordt uitgesproken van het benoemingsbesluit op de grond dat de verzoeker onrechtmatig werd geweerd, die vernietiging de vernietiging impliceert van de weigering verzoeker te benoemen; dat het nu wel zo is dat wanneer de reden van het onrechtmatig weren van verzoeker hierin bestaat dat het bestuur de rechtsplicht had hoe dan ook welbepaald hem te benoemen - zaak van gebonden bevoegdheid - het voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer voor de verzoeker dienstig kan zijn zulks uitdrukkelijk in het vernietigingsarrest tot uiting te brengen door het niet te laten bij een impliciet mee vernietigen van de weigering de verzoeker te benoemen, maar die vernietiging formeel in het beschikkend gedeelte van het arrest op te nemen; dat te dezen verzoeker in geen van zijn annulatiemiddelen aanvoert dat de verwerende partij de verplichting had hem te benoemen; dat uit die vaststelling volgt dat de vordering tot vernietiging van de impliciete weigering om verzoeker te benoemen niet ontvankelijk is zodat die exceptie gegrond is;

3. Over de gegrondheid van de vorderingen.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel in de zaak A. 71.580/IX-2199 de schending aanvoert van artikel VIII 69 van het Vlaams personeelsstatuut, artikel 7, c, van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de motieven van de beslissing om niet over te gaan tot

de bevordering van verzoeker tot directeur-generaal van AROHM en tot opmaak van een nieuwe functiebeschrijving “niet afdoende zijn en rechtens niet vermogen de bestreden beslissing te verantwoorden, nu alleen anciënniteit en bekwaamheid vermogen om beslissingen inzake bevordering te motiveren”; dat hij van oordeel is dat dergelijke motieven niet voorhanden zijn, omdat, in zoverre de bestreden beslissing stelt dat de kandidaten meer dan in het verleden bepaalde kwaliteiten moeten bezitten (conceptueel denken; communicatieve vaardigheden; intern en extern overleg; conflictbeheersing enz.) de motivering van elke zin ontdaan is, aangezien die kwaliteiten reeds in de oorspronkelijke functieomschrijving waren opgenomen; dat het college van secretarissen-generaal verzoeker trouwens als enige kandidaat heeft voorgedragen “omdat hij uit de groep van de onderzochte kandidaten de nodige garanties biedt om, gezien zijn persoonlijke competenties en vaardigheden, en zijn kennis van het terrein en de administratie, een efficiënte invulling te geven aan deze vacante betrekking”, zodat, indien de Vlaamse regering daaromtrent een afwijkende mening had, zij dit op begrijpelijke en afdoende wijze had moeten motiveren; dat hij voorts betoogt dat, in zoverre de bestreden beslissing verantwoord wordt met het motief dat het decreet houdende de ruimtelijke planning en de voorlopige vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een fundamentele heroriëntatie van het beleid inzake ruimtelijke ordening inhoudt die de Vlaamse regering tot een herziening van de functieomschrijving van directeur-generaal van AROHM noopt, de motivering “niet toelaatbaar” is, omdat alsdan elke belangrijke wetswijziging in een nieuwe functieomschrijving voor de betrokken ambtenaren zou resulteren; dat hij ten slotte stelt dat, in zoverre het motief voor de bestreden beslissing is dat de benoeming van een ambtenaar op basis van een achterhaalde functieomschrijving de fair play zou schenden, het niet aan de overheid maar aan verzoeker zelf toekomt te oordelen of een wijziging van de functieomschrijving na zijn bevordering een schending van het beginsel van fair play inhoudt;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de overheid de beslissing om niet te benoemen enkel zou mogen motiveren met overwegingen die de anciënniteit en bekwaamheid van de voorgedragen kandidaten betreffen; dat zij hierbij verwijst naar het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning dat een fundamentele herwaardering en heroriëntering van de Vlaamse ruimtelijke ordening beoogt, zodat de Vlaamse regering in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de benoemingsprocedure op basis van een aangepaste functiebeschrijving herbegonnen moest worden;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het ontwerp van het voornoemde decreet van 24 juli 1996 reeds bekend was op het ogenblik van de vacantverklaring van de betrekking en dat hij overigens in de visienota die bij zijn kandidatuur was gevoegd op de te verwachten ontwikkelingen geanticipeerd heeft en dat hij door het college van secretarissen-generaal over zijn visie over het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is ondervraagd; dat in de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd op welke punten zijn visie niet zou volstaan; dat hij ook betwist dat het nieuw decretaal kader tot uitdrukking is gekomen in een nieuwe functiebeschrijving omdat volgens hem beide functiebeschrijvingen vrijwel identiek zijn;

3.1.4. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie er nog op wijst dat de structuurplanning als beleidstechniek al bekend was in de jaren zeventig; dat reeds vanaf augustus 1989 voorstellen van een decreet op de ruimtelijke ordening bestaan en dat de Vlaamse regering op 18 november 1992 de oriëntatienota Structuurplan Vlaanderen heeft goedgekeurd zodat “het (...) dan ook volstrekt banaal (klinkt) te stellen dat de Vlaamse regering destijds helemaal geen rekening had kunnen houden met het alom bekende Decreet Ruimtelijke planning, dat zelf enkele maanden later in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd”, zodat op het ogenblik van de publicatie de Vlaamse regering niet onverwacht voor een fundamentele heroriëntatie is komen te staan;

3.1.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie benadrukt dat verzoeker niet ernstig kan volhouden dat de functiebeschrijving na de nieuwe regelgeving niet werd gewijzigd;

3.1.6. Overwegende dat zoals reeds gesteld in de overweging 2.1.3. de benoemende overheid vermag uit de door de bevoegde directieraad voorgedragen kandidaten iemand te benoemen of geen benoeming te doen; dat evenwel de beslissing om geen benoeming te doen, ingegeven moet zijn door naar recht en redelijkheid aanvaardbare motieven; dat te dezen de beslissing om geen benoeming te doen als volgt is gemotiveerd :

“-overwegende dat sinds de vacantverklaring belangrijke wetgevende initiatieven gefinaliseerd werden die een verregaande invloed hebben op de functiebeschrijving en de verwachte functie-invulling van de directeur-generaal AROHM - inzonderheid het decreet houdende de ruimtelijke planning, dat op 10 juli 1996 werd aangenomen door het Vlaams Parlement en op 24 juli 1996 door de Vlaamse regering werd bekrachtigd en afgekondigd en de voorlopige vaststelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waaraan de Vlaamse regering eveneens op 24 juli 1996 haar goedkeuring hechtte - waarbij het in

beide gevallen gaat om een fundamentele heroriëntatie m.b.t. zeer gevoelige materies, waarvan op het moment van de vacantverklaring niet juist kon ingeschat worden of, en hoeveel tijd er zou nodig zijn om het politieke besluitvormingsproces te voltooien; dat maatschappelijk de verwachtingen rond een nieuw beleid inzake ruimtelijke ordening hoog gespannen zijn; dat hoewel de functiebeschrijving van directeur-generaal AROHM reeds de nadruk legde op de manageriële capaciteiten, op het moment van de vacantverklaring onvoldoende rekening kon gehouden worden met de bijkomende functievereisten die de uitvoering van de thans goedgekeurde decretale en reglementaire bepalingen stellen aan de directeur-generaal van AROHM,

- overwegende dat Vlaanderen slechts een beperkte oppervlakte heeft, waarbinnen verscheidene functies op een harmonieuze wijze moeten kunnen samengaan en waar enerzijds een sterke druk is om de resterende open ruimte te beschermen, terwijl er anderzijds een sterke druk is om aangepaste en/of bijkomende bedrijfsruimten, alsmede de nodige leef- en woonruimte te voorzien; dat tegelijkertijd moet aandacht gaan naar de bescherming van ons cultuur-historisch patrimonium (zowel landschappen als monumenten) en naar een aangepaste huisvestingspolitiek; dat daarnaast dient gezorgd voor het scheppen van externe omgevingsfactoren die een economisch en ecologisch verantwoorde landbouw en industrie mogelijk maken; dat daarvoor thans bijkomende instrumenten aangereikt zijn, die zonder twijfel een trendbreuk met het verleden met zich meebrengen; die tegelijkertijd nog verre van volledig uitgevoerd zijn; waarbij de decretale tekst immers enkel de basis voor de ruimtelijke planning in Vlaanderen legt en het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen nog maar voorlopig goedgekeurd werd,

- overwegende dat van de nieuwe directeur-generaal derhalve, meer dan in het verleden verwacht zal worden dat hij/zij in hoge mate in staat is om conceptueel te denken, creatief-vernieuwend te worden, betrokkenheid te tonen bij de organisatie als geheel en openheid aan de dag te leggen voor een multidisciplinaire en intersectorale aanpak; dat daarbij ook in sterke mate zal moeten samengewerkt worden over de grenzen van administraties en departementen heen; dat dit tegelijkertijd zal moeten gebeuren met beperkte menselijke middelen, zodat ook op dit vlak inventiviteit t.a.v. het vereenvoudigen van processen, het adequaat gebruik van de informatica en het samenwerken met andere afdelingen die gelijkaardige opdrachten hebben, essentieel zijn; dat hij/zij daarenboven over goede communicatieve vaardigheden zal moeten beschikken en blijk geven van een doorgedreven conflictbeheersing en onderhandelingscapaciteit,

- overwegende dat bovenstaande elementen in onvoldoende mate konden verwerkt worden in de functiebeschrijving; dat het anderzijds niet zou getuigen van behoorlijk bestuur indien de Vlaamse regering geen rekening zou houden met de grondig gewijzigde randvoorwaarden voor de invulling van de functie van directeur-generaal AROHM; dat het bovenstaande echter wel met zich mee bracht dat, rekening houdende met de gewijzigde verwachtingen vanwege de Vlaamse regering t.a.v. de functie de kandidaten niet over alle benodigde achtergrondinformatie beschikten om hun aanspraken op een juiste manier aan te tonen; het College van secretarissen-generaal als Directieraad van de diensten van de Vlaamse regering een aantal thans voor de regering essentiële competenties niet of niet in voldoende mate heeft kunnen beoordelen en daar in elk geval geen rekening heeft mee kunnen houden bij het uitspreken van een eindoordeel over de aanspraken van de kandidaten,

- overwegende dat teneinde zowel de belangen van de Vlaamse Gemeenschap als haar burgers als de belangen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als organisatie en haar ambtenaren te beschermen, thans geen beslissing tot invulling van de betrekking van directeur-generaal AROHM kan getroffen worden; dat het trouwens van weinig fair-play zou getuigen om een ambtenaar te benoemen op basis van een door de feiten achterhaalde

functiebeschrijving, op basis van in de feiten gewijzigde criteria; dat het voor- eerst niet zeker is dat betrokkene in die omstandigheden nog langer kandidaat zou zijn, dat bovendien de functioneringsevaluatie zou uitgaan van de gewijzigde situatie, terwijl de Vlaamse regering thans niet over alle vereiste informatie beschikt om na te gaan of hij de functie op een bevredigende manier kan uitoefenen”;

dat uit wat voorafgaat volgt dat de beslissing om niet te benoemen is ingegeven door gewijzigde vereisten als gevolg van “een fundamentele heroriëntatie m.b.t. zeer gevoelige materies, waarvan op het moment van de vacantverklaring niet juist kon ingeschat worden of, en hoeveel tijd er zou nodig zijn om het politieke besluitvormingsproces te voltooien”, waardoor een nieuwe functiebeschrijving noodzakelijk wordt geacht; dat verzoeker terecht aanvoert dat de benoemende overheid reeds geruime tijd had kunnen inschatten dat andere accenten zouden moeten worden gelegd als gevolg van het aankomend decreet houdende ruimtelijke planning; dat derhalve bezwaarlijk kan worden aangevoerd en bijgevolg niet kan worden aangenomen dat de krijtlijnen van de “fundamentele heroriëntatie” niet zouden gekend geweest zijn op het ogenblik van de vacantverklaring van de betrekking van directeur-generaal van AROHM, hetzij minder dan een jaar voor de bekrachtiging en de afkondiging van het genoemde decreet van 24 juli 1996; dat overigens dat wat de verwerende partij bedoelt met “fundamentele heroriëntatie” sterk overdreven is, dat het immers volstaat een vergelijking te maken tussen de functievereisten zoals omschreven vóór 25 juli 1996 en na die datum om vast te stellen dat de verschillen niet zo “fundamenteel” zijn als de verwerende partij wil laten voorkomen; dat in die omstandigheden de motieven van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn en het eerste middel gegrond is;

3.2. Overwegende dat het gegrond bevinden van het eerste middel in de zaak A. 71.580/IX-2199 leidt tot de vernietiging van het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 1996 waarbij beslist wordt om :

“1.(...)

met toepassing van artikel VIII 69, laatste lid van het Vlaams personeelsstatuut niet over te gaan tot de bevordering van de heer ir. Guy BRAECKMAN tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen op basis van de bevorderings- en mutatieprocedure gestart op 13 december 1995;

2. op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en van de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken, een nieuwe interdepartementale bevorderings- en mutatieprocedure voor de vacante betrekking van directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen te starten, op basis van een aangepaste functiebeschrijving;

3. de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken te gelasten de functiebeschrijving aan te passen rekening houdend met de gewijzigde elementen zoals vervat in deze beslissing;
4. de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken, ieder wat hem betreft, te belasten met de uitvoering van deze beslissing”;

dat de vernietiging van die beslissingen aan de daarop volgende en gesteunde handelingen, met name het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 houdende de bevordering van Josée LEMAITRE tot directeur-generaal bij AROHM en het besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 1999 houdende de bevordering van Hugo BEERSMANS tot directeur-generaal bij AROHM, elke wettelijke grondslag ontnemt zodat ook die beslissingen, die in de mate zoals hiervoor is aangegeven door verzoeker op ontvankelijke wijze bestreden zijn, vernietigd moeten worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 71.580/IX-2199, 74.077/IX-43 en 86.753/IX-2006 worden gevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd worden :

I. het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 1996 waarbij beslist wordt :

“1.(...)

met toepassing van artikel VIII 69, laatste lid van het Vlaams personeelsstatuut niet over te gaan tot de bevordering van de heer ir. Guy BRAECKMAN tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen op basis van de bevorderings- en mutatieprocedure gestart op 13 december 1995;

2. op voorstel van de minister-president van de Vlaamse regering en van de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken, een nieuwe interdepartementale bevorderings- en mutatieprocedure voor de vacante betrekking van directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen te starten, op basis van een aangepaste functiebeschrijving;

3. de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken te gelasten de functiebeschrijving aan te passen rekening houdend met de gewijzigde elementen zoals vervat in deze beslissing;
4. de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister bevoegd voor de ambtenarenzaken, ieder wat hem betreft, te belasten met de uitvoering van deze beslissing”.

II. het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 houdende de bevordering van Josée LEMAITRE, met ingang van 1 maart 1997, tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

III. het besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 1999 houdende de bevordering van Hugo BEERSMANS, met ingang van 1 mei 1999, tot directeur-generaal bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1999, waarbij beslist wordt Hugo BEERSMANS, met ingang van 10 november 1998, te bevorderen tot directeur-generaal.

Artikel 3.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze zoals de vernietigde besluiten zijn bekendgemaakt.

Artikel 5.

De kosten van de vorderingen tot schorsing in de zaken A. 74.077/IX-43 en 86.753/IX-2006, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De kosten van de drie beroepen tot nietigverklaring, bepaald op 446,22 euro, komen eveneens ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig januari 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.